

РЕШЕНИЕ

№ 12612

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 11.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разглежда дело номер **9792** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Индустриални Монтажи“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Х. С. със съдебен адрес Адвокатско дружество "Г., И., А. и К." [населено място], п.к.1000, район „Т.“, [улица], ет.3, срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221023006181-091-001/28.05.2024г, издаден от орган по приходите при ТД на НАП – [населено място], в частта, с която е направена корекция на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди м.05.2020г и м.10.2020г, с които е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 23 260лв. по фактури, издадени от „Роско Строй“ ЕООД и „Проект Ем Груп“ ЕООД, ведно със следващите лихви за забава в размер 10 345,87лв, потвърден с Решение № 1126 от 14.08.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени твърдения за неправомерност на отказа за приспадане на данъчен кредит. Развиват се доводи за реално извършване на договорените и извършени строителни услуги от страна на доставчиците. Твърди се, че погрешно е отказано признаването на данъчен кредит на жалбоподателя, като се оспорва твърдението на ревизиращия орган, че не е доказана реалността на доставките. Твърди се, че са представени множество документи към всяка от фактурите за процесния период, удостоверяващи по несъмнен начин реалността на доставките, но не са взети предвид от ревизиращия орган, както и че доставчиците са кадрово обезпечени за извършване на строителните работи, за които са издадени процесните фактури. Счита, че РА е неправилен и незаконосъобразен, а потвърждаващото го решение е постановено без да бъдат взети предвид доказателствата, представени от дружеството. Твърди, че непредставянето на доказателства от страна на съконтрагентите му, не може да му бъде вменено във вина и е ирелевантно към

преценката за действителното извършване на СМР.

С оглед всичко гореизложено, жалбоподателят намира процесния РА за изцяло необоснован. Моли за неговата отмяна.

В съдебно заседание, редовно призован, жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата. Моли съда да отмени постановеното решение по изложените съображения в жалбата. Претендира присъждането на разноски по списък по чл.80 от ГПК и приложени доказателства за извършено плащане.

Ответникът – директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно - осигурителна практика” при ЦУ на НАП-С., редовно призован, в о.с.з. чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата. Моли същата като неоснователна и недоказана да се отхвърли и съдът да потвърди обжалваното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221023006181-020-001/ 23.10.2023 г. /л.19/, връчена по електронен път на 06.11.2023 г., издадена от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С. /л.16-17/, е възложено извършването на ревизия на „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД за определяне на задълженията за ДДС за данъчни периоди от 01.05.2020 г. до 30.11.2020 г. и данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.01.2022 г. до 31.03.2022 г. Първоначалната ЗВР е изменена със ЗВР №Р-22221023006181-020-002/30.01.2024 г./л.25-27/, издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С. и Решение №Р-22221023006181-098-001/15.11.2023 г. /л.23/ за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка, на директора на ТД на НАП С., и ЗВР №Р-22221023006181-020- 003/23.02.2024 г., издадена от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. и Заповед №РД-84-2200-108/16.02.2024 г. на директора на ТД на НАП С. /л.18/ № Р-22221023006181-092-001/19.04.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221023006181-092-001/19.04.2024 г. /л.33-48/, връчен по електронен път на 19.04.2024 г. Срещу РД е подадено писмено възражение вх. №53-00-1081 /07.05.2024 г./л.51-53/ Същото е обсъдено в мотивите на акта и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221023006181-091-001 от 28.05.2024 г., издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията, и Б. К. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията /л.68-75/. Установени са допълнителни задължения за ДДС в размер на 25 135,95 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона и лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 10 937,64 лв.

Основната дейност на „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД е строителство на сгради.

За установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на дружеството и на основание чл. 37, ал. 3. чл., 53 и чл., 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизирания субект е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221023006181-040-001/07.11.2023 г. /л.81-83/, с което са изискани всички първични и счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация. Представените документи са описани в РД.

В данъчен период м. 05.2020 г. „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД с упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 22 260,00 лв. по фактура №20..66/31.05.2020 г., издадена от „РОСКО СТРОЙ“ ЕООД с предмет на доставката СМР по договор /л.54/. На основание чл. 45 от ДОПК на дружеството е извършена насрещна проверка, документирана с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № П-22221923220668-141-001/19.01.2024 г./л.189-191/. Връчено е ИПДПОЗЛ, но документи не са представени.

След справка в информационната система на НАП е установено, че „РОСКО СТРОЙ“ ЕООД е разполагало с 12 лица, наети по трудови правоотношения, на длъжност „общ работник строителство на сгради“, за които не са внесени здравно осигурителни вноски. Не са налице данни за обекти, от които е осъществявана дейността на дружеството. Няма подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 ЗКПО за 2020 г. На дружеството е извършена ревизия за ДДС за данъчни периоди от 10.12.2019 г. до 31.05.2020 г., приключила с РА №Р-22221720002356-091-001/09.12.2020 г., с който са установени задължения в особено големи размери. И в хода на тази ревизия „РОСКО СТРОЙ“ ЕООД също не е осигурен достъп до счетоводната и търговска документация и не са представени исканите документи.

Ревизираното лице е представило копие на процесната фактура /л.54/, Протокол №01/31.05.2020 г./л.61/, оферта от 29.04.2020 г./л.60/ и договор за изпълнение от 01.05.2020 г., сключен между „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД, в качеството на възложител и „РОСКО СТРОЙ“ ЕООД – изпълнител /л.55-59/. Съгласно договора, изпълнителят е приел да извърши срещу заплащане със свои сили и средства СМР подробно описани в Приложение №1 /оферта/, на обект „жилищна сграда с подземни гаражи в УПИ XV-715, кв. 34,[жк], район Т., [населено място]. Стойността на договорените услуги е в размер на 109 811,50 лв. без ДДС, формирана на база на одобрени единични цени между страните по приложена количествено стойностна сметка Приложение №1. Съгласно Протокол №01/31.05.2020 г. фактурираните СМР се изразяват в направата на изкоп на основи на сграда - 39 680,00 лв., направа на хидроизолация в основи на два пласта - 35 488,00 лв., направа на топлоизолационна защита XPS 5 см в основи - 7 215,00 лв., полагане на дренажна мембрана по стени и плоча - 4 436,00 лв., полагане на дренажна тръба Ф160 с дренажен чакъл и завит с гео текстил по цялата периферия на сградата - 4 757,00 лв.; направа на ревизионна шахта Ф 1000 на Н 4000 - 364,00 лв., направа на хидроизолация на покрив и покривна тераса на два пласта - 19 360,00 лв.

В м. 10.2020 г. „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 000,00 лв. по фактура №0.. 107/26.10.2020 г./л.241/, издадена от „ПРОЕКТ ЕМ ТРУП“ ЕООД с предмет на доставката авансово плащане за доставка и монтаж на метална ограда. Извършена е насрещна проверка, документирана с ПИНП №П-22220423220669-141-001/20.02.2024 г. /л.177-178/ Изготвено е ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на упрвителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция /л.180-188/. Документи не са представени.

След справка в информационната система на НАП е установено, че управителят на „ПРОЕКТ ЕМ ТРУП“ ЕООД - И. И. Д. е починал на 14.05.2021 г.

Ревизираното лице е представило платежно нареждане за плащане по процесната фактура /л.242/. По отношение на двамата доставчика от АНО е констатирано, че не са представени доказателства за наличие на активи, необходими за извършването услугите, лицата, извършили услугите, наличие на подизпълнители, вложени материали и за чия сметка са същите, книги за инструктаж по безопасност и здраве при работа и т.н. Въз основа на това е формиран извод, че не е доказано наличието на реални доставки на услуги по процесите фактури, поради което и на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от с.з. на „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД е отказано

правото на данъчен кредит в размер на 23 260,00 лв. по тях.

РА е оспорен частично, за периодите м. 05.2020 г. и м. 10.2020 г., по реда на чл.152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с което е постановено Решение № 1126/14.08.2024 г., с което на основание чл.155, ал.1 във връзка с чл.155, ал.2 от ДОПК е потвърден Ревизионен акт (РА) № Р-22221023006181-091-001/28.05.2024г в оспорената част на установените резултати по реда на ЗДДС за периодите м. 05.2020 г. и м. 10.2020 г. с аргумент липсата на кадрови ресурс при доставчика, липса на информация за количество на договорени СМР и срок за изпълнение и начина на калкулиране на цената в договора за СМР по фактура, издадена от „Роско Строй“ ЕООД. По отношение фактура, издадена от „Проект ЕМ Груп“ ЕООД е прието, че доставчик не е представил документи, тъй като управител е починал през 2021г, като не са представени доказателства, удостоверяващи основанието за извършване на плащането от жалбоподател.

По делото са приобщени административната преписка, представена от административния орган, доказателства под опис, представени с молба от пълномощник на жалбоподател, представляващи: нареждане на дружеството, упражняващ строителен надзор върху обекта, в който са извършвани процесните СМР дейности, скица за извършване на хидроизолация на същия обект, 13бр. снимки от процесните СМР работи, доказателства за КЕП на органите, издали ЗВР, РД и РА, писмени доказателства, представени в о.с.з на 11.03.2025г от жалбоподател По делото е допуснат в режим на призоваване свидетеля А. С., управител на дружество „Гама Дизайн -2019“ ЕООД, което дружество е било възложител за извършване на строеж жилищна сграда в[жк]с изпълнител на СМР „Индустриални монтаж“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл.156 от ДОПК, от лице имащо правен интерес от оспорване и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА. Атакуваният РА № Р-22221023006181-091-001/28.05.2024 г. е издаден от компетентни органи по приходите – Ф. С. Й. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. и Б. К. С. - ръководител на ревизията, по силата на ЗВР №Р-22221023006181-020-001/ 23.10.2023 г. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства – удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител (л. 230-232). Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна допълнително установените задължения за данък добавена стойност. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № №Р- 22221023006181-092-001/19.04.2024 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на ЗВР №Р-22221023006181-020-001/ 23.10.2023 г. от Х. Б. М. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С.,

оправомощен по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК да възлага ревизии със Заповед №РД-01 -849/31.10.2022 г. ЗВР №Р-22221023006181-020-001/ 23.10.2023 г. има задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения за ДДС и ревизираните периоди; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК. ЗВР №Р-22221023006181-020-001/ 23.10.2023 г. е връчена на жалбоподателя на 06.11.2023 г.. Със ЗИЗВР №Р-22221023006181-020-002/30.01.2024 г., е определен нов срок за извършването на ревизията. В рамките на ревизията от проверявания субект са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет. Инициирани са насрещни проверки по чл. 45, ал. 1 ДОПК, като ПИНП с приложенията са приобщени по преписката. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. Ревизията е извършена в определения със ЗИЗВР №Р-22221023006181-020-002/30.01.2024 г. срок.

За резултатите от ревизията е съставен РД №Р- 22221023006181-092-001/19.04.2024 г., чието съдържание съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

По приложението на материалния закон:

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Правото на данъчен кредит съгласно чл. 68 ЗДДС възниква в момента, в който данъкът стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли ДДС и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит за начисления му данък. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Според чл.68, ал.1 т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, точно транспониращи чл.168, б.а“ от Директива 2006/112, две са материалноправните предпоставки за правото на приспадане на ДДС от получателя на стоки и услуги – същите да са получени от него по облагаеми доставки и да се използват за целите на извършваните негови облагаеми доставки. По правилото на чл.154, ал.1 от ГПК, приложимо в съдебното производство по оспорване на РА съгласно §2 от ДР на ДОПК, доказателствената тежест е на ревизираното лице, което претендира признаване на правото на приспадане. В същия смисъл е и т.37 от Решение на СЕС от 18.07.2013г по дело C-78/12, Е.-К и др.

По отношение непризнатото право на данъчен кредит по фактурите, издадени от доставчиците „РОСКО СТРОЙ“ ЕООД и „ПРОЕКТ ЕМ ТРУП“ ЕООД, съдът намира, че са възникнали всички материално правни предпоставки за възникване на правото на приспадане на ДДС.

От съвкупната преценка на всички приети по делото писмени доказателства, се установява по категоричен и несъмнен начин, че е доказано от жалбоподателя доставянето на всички процесни услуги, поради което е налице тази материално правна предпоставка за надлежно упражняване от него на правото на приспадане на ДДС. Видно от двете приложения от дружеството „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД фактури и прилежащи към тях документи е получило процесиите услуги от доставчиците „РОСКО СТРОЙ“ ЕООД и „ПРОЕКТ ЕМ ТРУП“ ЕООД.

По делото няма доказателства, събрани от органите по приходите в хода на ревизията и/или представено в съдебното производство, което да подкрепя и обосновава обратния извод в РА - за липса на получени доставки по процесните фактури. Относно издадените фактури от доставчиците „ПРОЕКТ ЕМ ТРУП“ ЕООД и „РОСКО СТРОЙ“ ЕООД, същите съдържат изискуемите реквизити, осчетоводени са в счетоводството на „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД, приложени са платежни нареждания за извършено плащане по банков път, като двете дружества – доставчици не са представили документи в отговор на искането на административния орган.

Непредставянето на изисканите от АНО документи от страна на доставчиците по фактурите не може да обоснове извод за неизвършване на договорните и фактурирани и платени услуги, както и за фиктивна търговска дейност. Действията на контрагентите на дружеството жалбоподател не би следвало да бъдат вменени във вина на последното и същото да търпи неблагоприятни за дейността си последици в резултат на представителите на дружествата, с които има търговски взаимоотношения.

Относно дружеството жалбоподател „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД – по делото са приобщени справки за налични активи, счетоводен баланс към 31.12.2022 г., оборотни ведомости, извлечения по сметка, извлечения от главната книга и други счетоводни документи, писмени обяснения, снимков материал на изградените строителни обекти и др. документи, относими към фактурираните процесни строителни услуги.

Като взе предвид представените от „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД и непредставените от „РОСКО СТРОЙ“ ЕООД и „ПРОЕКТ ЕМ ТРУП“ ЕООД документи, съдът намира, че съществува пълно съответствие между процесните фактури и останалите документи, съпътстващи фактурите, в счетоводството на „ИНДУСТРИАЛНИ МОНТАЖИ“ ЕООД.

В своята практика ВАС приема, че неустановената материална, техническа и кадрова обезпеченост не е основание за непризнаване право на данъчен кредит, след като са налице доказателства, че доставката е изпълнена и нейният предмет е получен от жалбоподателя - напр. Решение № 7947 от 13.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13033/2017 г., VIII о., Решение № 9366 от 09.07.2018 г. на ВАС по КАХД № 14268/2017 г и много други. В посочените решения ВАС приема, че обстоятелствата относно ресурсната обезпеченост на доставчика не са основание да се отрече претендираното право на приспадане на данъчен кредит.

В продължение на това свое становище В. съдии постановяват, че е без значение обстоятелството по какъв начин доставчиците са изпълнили доставките, след като е установено, че такова изпълнение е налице - напр. Решение № 16572 от 11.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 11266/2013 г., Решение № 16012 от 03.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 7048/2013 г. и др.

Предвид цитираната практика на ВАС, процесният РА, с който се отказва правото на данъчен кредит по фактурите, издадени от „РОСКО СТРОЙ“ ЕООД и „ПРОЕКТ ЕМ ТРУП“ ЕООД, съдът намира, че същият е в противоречие с практиката на ВАС след Решение от 21.06.2012 г. на СЕС по съединени дела С-80/11 и С-142/11.

В своята непротиворечива практика след решението на СЕС по съединени дела С-80/11 и С-142/11 - Решение № 8666 от 05.07.2017 г. на ВАС по КАХД № 7122/2016 г., Решение № 10907 от 20.10.2015 г., Решение № 7703 от 25.06.2015 г. на ВАС по КАХД № 9274/2014 г., Решение № 7498 от 22.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 10038/2014 г., Решение № 53 от 04.01.2013 г. на ВАС по КАХД № 5302/2012 г., I о., Решение № 26 от 03.01.2013 г. на ВАС по КАХД № 4038/2012 г., Решение № 2364 от 19.02.2013 г. на ВАС по КАХД № 6075/2012 г., Решение № 1891 от 11.02.2013 г. на ВАС по КАХД № 5765/2012 г. и много други, ВАС приема, че правото на данъчен кредит не може да бъде отказвано от приходната администрация единствено с твърдение за неустановена

реалност на доставката.

Ревизиращите органи по приходите имат правомощията и следва да осъществят необходимите проверки по отношение на данъчнозадължените лица, за да установят нарушения и измами с ДДС и да наложат санкции на извършилото ги данъчнозадължено лице (т. 62 от Решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 на Съда на Европейския съюз). За да откажат правото на данъчен кредит, ревизиращите органи следва да установят и докажат обективни данни за неправомерно поведение на получателя. Ако в издадения РА единствено се твърди неустановена реалност на доставката и неправомерно начислен ДДС, то на практика в РА се описва евентуално неправомерно поведение, без да се доказват извършени от получателя данъчни измами, като основание за непризнаване на данъчен кредит. Тяхното установяване е в доказателствената тежест на НАП. При липса на събрани, обсъдени и доказани обективни данни за данъчна измама и направена съответна правна квалификация, РА и отказаното право на данъчен кредит са изцяло незаконосъобразни.

Неоснователни са доводите на приходните органи, че доколкото в сключени договор за строителни услуги между „Роско Строй“ ЕООД и „Индустриални монтаж“ ЕООД не е указано количеството на договорените СМР, срокът на изпълнението им, начина на калкулиране на цената и липсата на доказателства за наличието на технически, кадрови и материални ресурси на доставчика за извършване на фактурираните услуги, водят до заключение за липса на реална доставка на строителни услуги по фактура №20,,66/31.05.2020г. Фактическата обстановка е възприета неправилно от ревизиращия екип и от административния горестоящ орган. Договорът за изпълнение, сключен на 01.05.2020г със страни „Индустриални монтаж“ ЕООД /възложител/ и „Роско строй“ ЕООД /изпълнител/ е с предмет извършване от изпълнителя срещу заплащане със свои сили и средства СМР, подробно описани в Приложение №1 /оферта/, неразделна част от договора за обект „Жилищна сграда с подземни гаражи в УПИ XV-715, кв.34, [жк], р-н Т., [населено място]. Стойността на договора възлиза на 109 811,50лв без ДДС, сформирани на базата на одобрените единични цени между страните, съгласно КСС –Приложение №1 /оферта/. Приходните органи неоснователно приемат, че в договора липсва срок за изпълнение – съгласно чл.7 от договора договорените срокове са подробно посочени в офертата, неразделна част от договора, като видно от офертата /л.60/ срокът за изпълнението е определен на 30дни. Неоснователни са изводите на ревизиращия екип, че количеството на договорените СМР и начина на калкулиране на цената не се установяват от сключения договор. В офертата са подробно описани от т.1 до т.7 от офертата всички СМР, мярка, количество, единична цена и стойност. От анализа на същите е видно, че договорът не касае първоначално положени под основите на сградата изолация и хидрозащити, а касае допълнителни СМР дейности, които са извършени след издаване на Акт образец 14, по рекламация, предвид установени течове от сутеренните стени. От страна на жалбоподател са представени писмени доказателства – дружеството, осъществяващо независим строителен надзор „Булконс Груп“ ЕООД по искане на инвеститор „Гамма Дизайн“ ЕООД и установени течове и пълнене на сутеренните части на сградата с вода е издало на 04.03.2020г предписание за откопаване на основи, изпълнение на нова хидроизолация, нова защита на хидроизолация, полагане на защитна мембрана и дренаж, поради високи подпочвени води /л.216/. Същото се установява и от приложената скица за извършване на хидроизолация на същия обект и представените снимки от процесните СМР работи. В този смисъл са и и дадените свидетелски показания от управителя на инвеститора „Гамма Дизайн -2019“ ЕООД. Свидетелят дава показания, че строителният надзор е констатирал въпросните течове, като предмет на договора от 01.05.2020г. е било извършването на ремонтни работи по тези течове, а останалите претенции, свързани с асансьорна шахта и дренаж за отводняване на същата сграда не са били

предмет на този договор. Свидетелските показания се кредитират напълно от съда като съответстващи на събраните писмени доказателства. Строителните работи, видно от представените доказателства, са приети и подробно са описани с протокол №1 от 31.05.2020г, което потвърждава, че са индивидуализирани предмета на работите, които са извършени след приемане на сградата на ниво Акт №14. Горното оборва извода на директор дирекция ОДОП, че след като сградата е била завършена на груб строеж няма как да се прави изкоп на основи. Неоснователни са доводите на ревизиращия екип, потвърдени от директор на дирекция ОДОП, свързани с липса на доказателства за кадровия ресурс на доставчик „Роско Строй“ ЕООД. В РД /л.5/ изрично е отразено, че доставчикът е разполагал с 12 работника на трудови договори с длъжности работници в строителството, което обуславя извод, че доставчикът е притежавал кадрови ресурс за изпълнение на договора. Не се споделят аргументите, развити в решението на директор дирекция ОДОП, свързани с наличния кадрови потенциал на жалбоподателя. Виден от съставения РД /на стр.4/ е посочено, че за получените доставки и данъчният кредит за ревизиращия период е формиран от получени услуги от подизпълнители на обект „Гамма дизайн 2019“ ЕООД, следователно въпреки, че жалбоподател е имал наличен кадрови ресурс за изпълнение на договора, същите не са използвани от него за извършване на СМР по този договор, поради което е прибягнал до използване на подизпълнител. Обстоятелството, че този доставчик е deregистриран по ЗДДС на 07.04.2023г, близо три години след процесната доставка не означава, че към м.05.2020г той не е могъл реално да извърши договорените и отчетени строителни услуги. Без значение за правото на приспадане на данъчен кредит е и обстоятелството, дали този доставчик има налични данъчни задължения. Непредставянето на документи от доставчик не е достатъчно, за да се постанови отказ от представяне на данъчен кредит. Така и неоснователни са твърденията на ревизиращите органи, че доставчик е/не е водил инструктаж на работниците си, тъй като тези книги не са счетоводни документи и не следва да се съхраняват след завършването на обекта, още повече, че се касае за задължения по неданъчен закон, което не е вменено в тежест на жалбоподател. С оглед горното РА е неправилен и незаконосъобразен и в тази си част следва да бъде отменен, ведно с начислената с него лихва в размер на 9792,15лв.

Неправилно с РА е отказано и право на приспадане на данъчен кредит по доставка от „Проект Ем Груп“ ЕООД по фактура №107/26.10.2020гс ДДС 1000лв, както и по повод определената във връзка с това лихва в размер на 553,72лв. Основен аргумент на отказа е непредставяне от доставчик документи, сочещи наличие на основание за извършване на авансово плащане. Съгласно чл.25, ал.1 от ЗДДС като данъчно събитие се квалифицира доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по ЗДДС лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки. Правилата за момента на възникване на данъчното събитие се уреждат в чл.25, ал.2, 3 и 4 от ЗДДС. Независимо от тях, с нормата на чл.25, ал.7 от ЗДДС законодателят е предвидил, че когато, преди да е възникнало данъчно събитие по чл.2, 3 и 4, се извършва цялостно или частично авансово плащане по доставка, данъкът става изискуем при получаване на плащането /за размер на плащането/, с изключение на полученото плащане във връзка с вътреобщностната доставка. Т.е въпреки, че авансовото плащане не е данъчно събитие по см.чл.25, ал.2, 3 и 4 от ЗДДС, по силата на закона представлява юридически факт, който води до изискуемост на данъка. За да възникнат тези последици, е необходимо наличие на основание за извършване на такова авансово плащане. В случая жалбоподателят е представил фактура №0,107/26.10.2020г, издадена от „Проект Ем Груп“ ЕООД. Същата е с предмет „Авансово плащане за доставка и монтаж на метална ограда на стойност 5000лв, която се явява и единична цена и е начислен ДДС в размер на 1000лв. Към фактурата са представени доказателства за извършеното плащане по нея. Представено е също и справка от счетоводна сметка 401-

Доставчици за осчетоводяване на предоставената услуга. Ревизиращите органи са описали опитите си да открият представител на „Проект Ем Груп“ ЕООД на адреса за кореспонденция на дружеството. Същите са били безпредметни, тъй като управителят на това дружество е починал още на 14.05.2021г, обстоятелство, отразено на стр.7 от РД. От данните в ТР при АВ е видно, че дружеството не е поето от неговите наследници, поради което всички опити да се установи връзка с починал управител повече от две години след смъртта му, са безпредметни. Следователно към данъчен период м.10.2020г на издаване на фактурата, от страна на жалбоподател е извършено плащане по фактурата, като са представени доказателства за извършването му. Към м.10.2020г доставката е била възможна и авансово плащане е направено, поради което са били налице законовите предпоставки за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл.25, ал.7 от ЗДДС. Дори след смъртта на управителя на „Проект Ем Груп“ ЕООД да се приеме, че доставката по платения аванс не може реално да бъде осъществена, то корекции ще следва бъдат извършени в последващ данъчен период, когато е сигурно, че последната не може да се реализира, а не изначално да се отказва правото на приспадане на данъчен кредит. Към м.10.2020г доставката е била възможна и авансово плащане е било направено, следователно са били налице законови предпоставки за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Предвид горното, РА е незаконосъобразен в тази му част и следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на жалоподателя за присъждане на разноските по делото съгласно представения списък /л.243 от делото/.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя се дължат разноски в общ размер 4058,00 лв, съставляващи адвокатски хонорар в размер 4008 лв. и държавна такса в размер на 50 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 67 състав Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221023006181-091-001 от 28.05.2024 г., издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията, и Б. К. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, в частта, в която за данъчни периоди м. 05.2020г. и м. 10.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 23 260лв по фактури, издадени от „Роско Строй“ ЕООД ЕИК[ЕИК] и „Проект Ем Груп“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и са начислени лихви за забава в размер на 10 345,87лв, потвърден с Решение № 1126 от 14.08.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – С. да заплати на „Индустриални Монтажи“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 1, разноски в общ размер 4058,00 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: